آفتاب یزد به بررسی پیام اصلی اصرارهای مکرر حسن روحانی به برگزاری همه پرسی می‌پردازد

رویای رفراندوم یک رئیس جمهور!

آفتاب یزد -گروه سیاسی: حسن روحانی، رئیس جمهوری در آخرین نشست خبری خود باز هم موضوع همه‌پرسی را مطرح کرده است. اینکه اظهار داشته برای حل مشکلات می‌توان از این ظرفیت استفاده کرد. اما همانطور که اشاره شد این نخستین اظهارات وی درباره رفراندوم نبوده است.

«من به عنوان مسئول اجرای قانون اساسی دلم می‌خواهد شرایطی فراهم شود تا به اصل برگزاری رفراندوم قانون اساسی عمل کنیم و یک بار هم که شده آن چیزی را که برای همه مهم است و اهمیت دارد، از مردم بپرسیم.» این جملات را حسن روحانی پنج سال قبل بیان کرده بود. اظهاراتی که البته در روز بیست دوم بهمن سال ۹۶ بار دیگر تکرار شد. او این بار در سالگرد جمهوری اسلامی با بیان اینکه اگر جایی ما با هم بحث داریم باید به اصل ۵۹ قانون اساسی مراجعه کنیم، گفت: «اصل ۵۹ قانون اساسی می‌گوید در برخی موارد قانونگذاری و اعمال قوه مقننه در مسائل مهم اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی، مراجعه به آرای مستقیم مردم است. اگر در دو تا مسئله اختلاف نظر داریم، جناح‌ها اختلاف دارند، دعوا و شعار ندارد، صندوق آرا را بیاوریم و طبق اصل ۵۹ قانون اساسی هر چه مردم گفتند، به آن عمل کنیم، این ظرفیت قانون اساسی ما است و باید به ظرفیت‌های قانون اساسی‌مان عمل کنیم.»

بعد از این هم حسن روحانی در یک گفت‌وگوی تلویزیونی موضوع همه پرسی و نیازبه آن را مطرح کرد تا اینکه نوبت به واپسین نشست خبری او که هفته گذشته برگزار شد رسید. او این بار نیز از رفراندوم گرفت اما طبق معلوم گفته نشد که همه پرسی در چه چیزی؟

بارها در رسانه‌ها از ابهام گویی حسن روحانی در این باره انتقادهایی شده است. اینکه چرا او مشخصا به بیان اینکه باید در چه حوزه‌ای همه‌پرسی شود، نمی‌پردازد؟

استناد روحانی در تمام این موارد هم به اصل ۵۹ قانون اساسی است. در این اصل آمده: «در مسائل بسیار مهم اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی ممکن است اعمال قوه مقننه از راه همه‌پرسی و مراجعه مستقیم به آراء مردم صورت گیرد. درخواست مراجعه به آراء عمومی باید به تصویب دو سوم مجموع نمایندگان مجلس برسد.»

قوه مقننه و مجلس. این یعنی اگر بنا به رفراندومی است باید پای پارلمان به میان بیاید نه دولت. از سویی دیگر، بی تردید هر رفراندومی کسب اجازه از نهادهایی دیگر را هم طلب می‌کند.

این یعنی اینکه هرچند روحانی از رفراندوم می‌گوید اما دستش برای این کار براساس قانون باز نیست. از سویی عده‌ای معتقدند که برگزاری همه پرسی توأم با تبصره‌هایی است که می‌توان آن را تفسیر به رای نمود و در واقع آن را با این تبصره‌ها و تفاسیر، غیرممکن و غیرعملیاتی کرد. اما این تمام ماجرا نیست، چرا که علی رغم همه این مشکلات برای برخی از سده‌های پیشروی دولت در جهت رفراندوم می‌توان از بعد حقوقی چاره‌اندیشی‌هایی هم کرد مثلا اگرچه وظیفه همه پرسی بر دوش مجلس است اما دولت می‌تواند در قالب یک لایحه چنین درخواستی را مطرح کند تا چنانچه مجلس با دو سوم رای با آن موافقت کرد، مسیر همه پرسی هموار شود. اما فراموش نکنیم که دست آخر همه پرسی‌ها باید به تایید شورای نگهبان برسد.از سویی مردم شخصا با جمع آوری طومارها و یا از این قبیل اقدامات نمی‌توانند درخواستی از مجلس درباره یک موضوع خاص پیرامون همه پرسی داشته باشند به عبارتی برای درخواست رفراندوم، نقش مردم در قانون پیش بینی نشده و چنین خواستی باید از طریق قوای سه گانه صورت بگیرد. بعد از تصویب همه‌پرسی از سوی مجلس، رهبری معظم انقلاب از طریق شورای نگهبان موضوع را تایید می‌کنند.

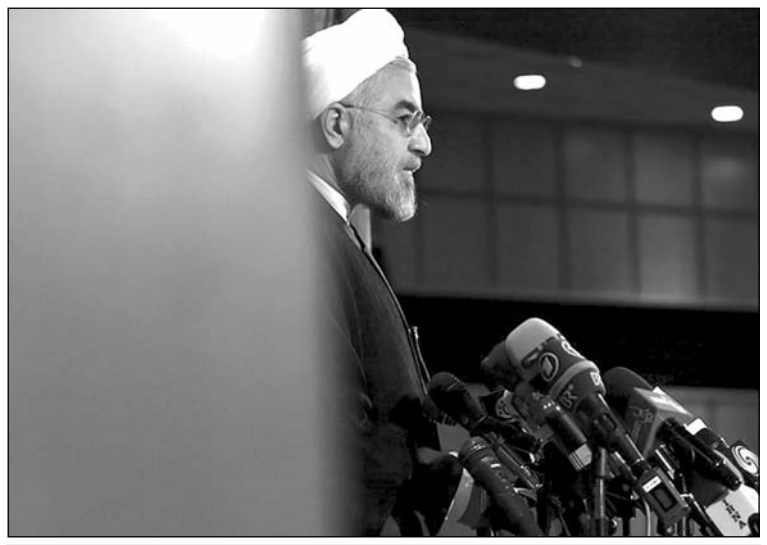

فیاض زاهد: هم در زمان اصلاحات و هم در زمان آقای احمدی‌نژاد نمونه‌های متفاوت این درخواست را شاهد بودیم و امروز هم آقای روحانی، صریح تر از لفظ همه پرسی استفاده کرده است. از این پس نیز هر رئیس جمهوری که برسرکار بیاید به دلیل اینکه تعریف روشن و دقیق مشخصی از اختیارات و نحوه عملکرد و پلتفرم انجام مناسبات حقوقی اداری و سیاسی در دولت و سایر بخش‌ها وجود ندارد و این موضو ع مشکلاتی ایجاد می‌کند رفراندوم و همه پرسی را مطرح خواهد کرد. اشاره مکرر روحانی نیز به همین دلیل است

■ هدف روحانی

علی رغم همه اینها اما همانطور که گفته شد دولت می‌تواند خود را در بحث رفراندوم دخالت دهد آن هم با دادن چیزی شبیه به لایحه هر چقدر این اقدام پایان و سرانجامی هم نداشته باشد. ولی با گذشت پنج سال از نخستین باری که رئیس جمهوری علنا از رفراندوم و همه پرسی در رسانه‌ها سخن گفت خبری از دادن این لایحه نیست. در این باره روز گذشته محمد علی پورمختار عضو کمیسیون حقوقی مجلس اظهار داشته که صحبت‌های رئیس‌جمهور تاکنون در حد طرح مسئله بوده است و حتی خارج از درخواست از مجلس اینکه چه مسئله‌ای مدنظر است ما تا حالا نشنیده‌ایم که ایشان بگوید راجع به فلان مسئله نظر برگزاری رفراندوم دارم. این اتفاق تا حالا نیفتاده است و اگر رئیس‌جمهور واقعا نظرش این است که ما نیاز به رفراندوم داریم با نوشتن نامه و رعایت تشریفات می‌تواند درخواست آن را به مجلس بدهد.

این نماینده مجلس دهم در پاسخ به این سوال که طبق تاکیدات رئیس‌جمهور چقدر ضرورت دارد که از همه ظرفیت‌های قانون اساسی ازجمله ظرفیت همه‌پرسی استفاده کنیم، گفت: قانون اساسی شرایط رفراندوم را گفته است، یعنی برای مسائل مهم و اساسی کشور است که با درخواست رئیس‌جمهور و تصویب مجلس صورت گیرد. اولا که تا حالا چنین درخواستی نشده است، بارها آقای رئیس‌جمهور این را گفته‌اند اما عملا درخواستی به مجلس نداده‌اند که راجع به یک موضوع که یک معضل است و نیاز به رجوع به آرای عمومی است، بگوید من درخواست برگزاری رفراندوم را دارم.

با این اظهارات پورمختار می‌توان اینگونه استنباط کرد که از قرار معلوم حسن روحانی خود نیز به عنوان رئیس جمهوری می‌داند که همه‌پرسی فرجامی ندارد و اگر شخصا هم این مسئله را به مجلس ارائه دهد نباید انتظار وقوع یک اتفاق عجیب یعنی رای مجلس یا شورای نگهبان به آن را داشته باشد و شاید یکی از دلایل اینکه نه مشخصا و مصداقی از موضوعات رفراندوم سخن به میان آورده و نه درخواست آن را به مجلس داده است نیز ناشی از همین موضوع است، اینکه او آگاه است که به غیر از مسائل حقوقی مشکلات دیگری پیش‌روی او در این مسیر خواهد بود، با این اوصاف بعید نیست که رئیس جمهور از تکرار دوباره همه‌پرسی هدف دیگری را دنبال کند اما این هدف چیست؟

■ او اولین و آخرین نیست

فیاض زاهد استاد دانشگاه با بیان اینکه حسن روحانی اولین و آخرین رئیس جمهوری نیست که متوسل به گزاره‌هایی مانند رفراندوم می‌شود به آفتاب یزد گفت: هم در زمان اصلاحات و هم در زمان آقای احمدی‌نژاد نمونه‌های متفاوت این درخواست را شاهد بودیم و امروز هم آقای روحانی، صریح تر از لفظ همه پرسی استفاده کرده است. از این پس نیز هر رئیس جمهوری که برسرکار بیاید به دلیل اینکه تعریف روشن و دقیق مشخصی از اختیارات و نحوه عملکرد و پلتفرم انجام مناسبات حقوقی اداری و سیاسی در دولت و سایر بخش‌ها وجود ندارد و این موضوع مشکلاتی ایجاد می‌کند رفراندوم و همه پرسی را مطرح خواهد کرد. اشاره مکرر روحانی نیز به همین دلیل است.

وی اظهار کرد: مثلا در قانون اساسی اشاره شده که مسئول اجرای قانون اساسی رئیس جمهور است اما جز رئیس جمهور و طرفدارانش آیا بقیه بخش‌ها، نهادها و مسئولین نیز این موضوع را در عمل قبول دارند؟ در این میان هستند نهادهایی - غیر از دولت- و یا بخشی که خود را بالاترین مرجع برای تفسیر قانون اساسی می‌دانند. در حالی که در دل روح مذاکراتی که در مجلس خبرگان اول انجام می‌شد به هیچ وجه چنین چیزی پیش بینی نشده بود. اصلا این حد از انتظارات و بودجه و گستردگی برای برخی بخش‌های دیگر غیر از دولت در بحث اجرا متصور نبودند. بعضا اتفاقاتی در حال حاضر رخ می‌دهد که با روح قانون اساسی در تعارض است و این امر ایجاد بن‌بست می‌کند؛ بن بستی که روحانی می‌خواهد بگوید راه برون رفت از آن رفراندوم است. البته اگر خود این رفراندوم هم به بن بست نرسد!

وی اظهار کرد: چه امروز و چه آینده باید تفسیر روشنی از مفهوم بن بست‌هایی که وجود دارد داشته باشیم. وقتی آقای رئیس جمهور از انجام رفراندوم سخن می‌گوید، باید گفت انجام رفراندوم آنقدر پیچ در پیچ است که مطمئنا انجام آن به عمر هیچ رئیس جمهوری قد نمی‌دهد.

زاهد اظهار کرد: روحانی بیش از آنکه امیدوار به انجام همه‌پرسی باشد، با بیان مکرر این درخواست، یک عمل سیاسی و بیانیه می‌دهد. او به مخاطبانش می‌گوید که اولا به عنوان رئیس جمهور می‌داند که اشکال کارش در کجاست. ثانیا به عنوان کسی که از مردم رای گرفته است می‌خواهد اعلام کندکه من تعهدم را در وفاداری به چگونگی منویات قانون اساسی می‌دانم و یکی از موارد مطروحه قانون اساسی همین همه‌پرسی است. هر چند که هیچ رئیس جمهوری بدون موافقت نهادی که باید، در این باره به نتیجه‌ای نخواهد رسید.

■ آنچه روحانی بیان می‌کند

این فعال سیاسی بیان کرد: از سویی نگاهی به عملکرد برخی بخش‌ها، این ایرادات را به آن‌ها وارد می‌سازد که تکالیف در برخی امور مشخص نیست، قانون در یک جاهایی یا ساکت است یا متعارض است یا پیچیده تعریف شده است. در چنین شرایطی که جناح‌های مقابل دولت یک فکری می‌کنند و دولت فکری دیگر، در اینجاست که نیاز به همه‌پرسی است. اما اگر خود اجرای همه‌پرسی هم این تعارضات را داشته باشد، هر رئیس جمهوری را دچار مشکلات بیشتری می‌کند. به نظر می‌آید که ساختار، نیازمند یک بازبینی جدی است. به راستی چرا هر کدام از مقامات عالیرتبه اجرایی وقتی می‌خواهند وظایف خودشان را انجام دهند باید با انبوهی از قوانین روبه‌رو شوند؟ و از طرفی همه پرسی هم برگزار نشود؟

وی در ادامه بیان مشکلاتی که رئیس جمهور بر سر راه رفراندوم دارد، می‌گوید: در همه جای دنیا وقتی انتخابات ریاست جمهوری تمام می‌شود ماجرا برای رقبای رئیس جمهور تمام نخواهد شد، ازهمین رو مطمئنا هم اکنون، رقبای رئیس جمهور هم علیه همه پرسی که وی مطرح کرده همه کاری خواهند کرد. از سویی دیگر به دلیل اینکه در ایران تجربه این کارها کم داریم و درک ما از مفهوم منافع ملی ناقص است با دشواری دیگری هم روبه رو هستیم. مشکل بعدی در مورد زمان مطرح شدن همه پرسی از سوی رئیس جمهور است. چراکه امروز افکار عمومی آنچنان با حسن روحانی همراه نیست و شفافیت و صداقت لازم را در مطرح کردن رفراندوم از سوی او نمی‌بیند. به عبارتی برخی معتقدند که اگر قرار بود که روحانی چیزی مثل رفراندوم را مطرح کند باید این کار را در زمانی انجام می‌داد که حمایت افکار عمومی را داشت. حمایتی که متاسفانه امروز از روحانی سال ۹۸ برخلاف سال۹۶ وجود ندارد.

وی اضافه کرد: امروز آقای روحانی بازتابی است از تصویری که در سخنرانی اخیر دانشگاه تهران به بیرون درز کرد و آن حرف زدن‌های او برای صندلی‌های خالی است. رئیس جمهوری که ۲۴ میلیون رای آورد، متاسفانه به وضعیت امروز دچار شده است. برای همین هم عده‌ای معتقدند زمان درستی برای موضوع رفراندوم انتخاب نشده چرا که در شرایط فعلی کمتر کسی اظهارات وی را باور دارد و این عدم حمایت مردمی، سراب بودن همه پرسی را بیشتر می‌کند.

زاهد گفت: با تمامی این احوال معتقدم بخشی از کاری که حسن روحانی در بحث رفراندوم انجام می‌دهد معطوف به کنش سیاسی برای انتخابات است و بخش دیگر یک رسالت تاریخی. رئیس جمهور در این رسالت تاریخی، پیامی را می‌دهد با این مضمون که او اختلافاتی با برخی از برداشت‌ها در حوزه‌های مختلف دارد و راه حل را رجوع به افکار عمومی و مردم می‌داند. حتی اگر مردم در شرایط فعلی کمتر توجهی به اظهارات او داشته باشند یا واکنش مناسبی نسبت به این درخواست از خود نشان ندهند.

رفراندوم زهر هلاهل نیست!

علی نظری- نماینده سابق مجلس: با توجه به ظرفیت بزرگ قانون اساسی که متاسفانه طی دهه‌های اخیر به هر دلیلی نسبت به آن بی اعتنایی شده است امروز حسن روحانی موضوع رفراندوم را به کرات مطرح می‌کند.

پیش از هر چیز باید گفت ما نمی‌توانیم نیت خوانی کنیم و بگوییم وی در پشت طرح این مطالبه به دنبال چیست؟ اما به هر حال او تا سال ۱۴۰۰ به عنوان نماد حاکمیت ملی محترم است و باید مطالبات مردم را بیان کند. انتخابات و همه پرسی یک مطالبه ملی و قانونی است و رئیس جمهور باید این موضوع را میدان داری کند و صدای اکثریتی باشد که به او رای داده‌اند. رفراندوم هم در قانون اساسی به عنوان مطالبه آمده است و هم در قوانین عادی. صحبت از رفراندوم هرگز تابو نیست.

اما در این میان متاسفانه طیف مقابل همواره تلاش می‌کند تا طرح همه پرسی را به صورت یک تابو در بیاورد. برخی از جناح‌ها و سیاسیون وقتی گروه‌هایی از مردم سخن از رفراندوم می‌زنند تابوی رفراندوم را طوری جلوه می‌دهند که انگار همه‌پرسی به معنای براندازی است. در حالیکه این دو مقوله هیچ ارتباطی به هم ندارند.

وقتی ما به بعد جمهوریت و مردمی بودن نظام اشاره می‌کنیم موضوع همه پرسی در روح این بعد نهفته است. به این معنا که گاهی مردم باید سیاست‌های کلان و سمت وسوی نظام در حوزه‌های مختلف را مشخص کنند. همین مردم هستند که خبرگان، نمایندگان مجلس و رئیس جمهور انتخاب می‌کنند. پس در سایر زمینه‌ها هم می‌توانند حضور داشته باشند.

بنابراین چه آقای روحانی و چه هر رئیس جمهور دیگری که بخواهد از این مطالبه ملی دم بزند باید از آن دفاع کرد حتی اگر رئیس جمهور آینده کاملا از بعد سیاسی و جناحی با تفکرات من مخالف باشد در موضع رفراندوم از او حمایت خواهم کرد.

از منتهای سیاست داخلی تا انتهای سیاست خارجی مردم می‌توانند تعیین کننده باشد. ما در حوزه‌های اقتصادی نیز نیاز به رفراندوم داریم اینطور نیست که تنها در سیاست داخلی یا خارجی بتوان همه پرسی برگزار کرد حتی در مسائل اقتصادی هم باید این کار را انجام داد. هیچ کس و هیچ جریانی فوق مردم نیست. اگر کسانی بخواهند رفراندوم را تخطئه کنند باید در مقابل آن ایستاد.

کشورهایی مثل سوئیس در هر موضوعی که به بن بست می‌رسند، بلافاصله با رفراندوم و نظر مردم کار را جلو می‌برند، رفراندوم یک مزیت نسبی برای کشورهایی مثل سوئیس است تا این کشور امروز به عنوان غنی‌ترین کشور و منبع سرمایه گذاری دنیا دربیاید.

بنابراین رفراندوم زهر هلاهل نیست، رفراندوم تابو و یا حرکت در مسیر براندازی نیست. رفراندوم یعنی آنکه مردم قیم خودشان هستند.

انگلیس میانجیگر میان ترکیه و اروپا

دفتر نخست‌وزیری انگلیس اعلام کرد، جانسون و اردوغان توافق کردند که به دنبال فرصتی برای دیدار با امانوئل مکرون رئیس جمهوری فرانسه و آنگلا مرکل صدراعظم آلمان هستند تا در مورد وضعیت حملات به سوریه و همچنین موضوعات گسترده تر از جمله تروریسم و مهاجرت گفت وگو کنند. به گزارش ایرنا، جانسون همچنین توافق آتش بس میان ترکیه و آمریکا را گامی در جهت پیشرفت توصیف اما تأکید کرد که نگرانی‌های زیادی درباره عملیات نظامی ترکیه در شمال شرقی سوریه وجود دارد.

نظر

انتقاد عضو مجمع تشخیص مصلحت از بلاتکلیفی لوایح اف‌ای‌تی‌اف

باید بر اساس منافع ملی تصمیم‌بگیریم

حجت الاسلام و المسلمین مجید انصاری عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام در واکنش به مهلت جدید **FATF** به ایران، اظهار داشت: لوایح پالرمو و **CFT** از سوی مجمع تشخیص مصلحت نظام به کمیسیون مشترک تخصصی ارجاع شده و در چند ماه گذشته بحث تازه‌ای نداشته‌ایم. باید در جلسه آینده مجمع تشخیص مصلحت نظام از دبیرخانه بخواهیم که وضعیت جدید را ارزیابی کنند و مسئولین وزارت امور خارجه و وزارت امور اقتصادی و دارایی از وضعیت تازه و مهلت‌هایی که داده شده ارزیابی جدیدی داشته باشند و گزارشی ارائه کنند تا مجمع بر اساس وضعیت جدید بررسی و اتخاذ تصمیم کند.

عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام افزود: متأسفانه تا به حال روش اروپایی‌ها و غربی‌ها اولتیماتوم یک طرفه دادن و پیش روی بوده است. یعنی خواهان اجرای تعهداتی از سوی کشورها، به خصوص ایران، هستند ولی در مقابل آن هیچ گشایش و گام مثبتی به نفع مردم ما برنمی‌دارند. همین مسئله موجب تردید شده است. در شرایط طبیعی اگر رفتار آنها احترام‌آمیز و بر اساس منافع متقابل بود، من فکر می‌کنم این مسئله زودتر از این حل شده بود.

وی یادآور شد: ما در گذشته با توجه به تحفظاتی لایحه پولشویی و اصلاحات آن را در مجمع تشخیص مصلحت نظام تصویب کردیم. ولی اخیرا آنها به همین تحفظات ما ایراد گرفته بودند. ظاهرا ساز و کار **FATF** قطعی نیست. یعنی مرتبا الزامات و تعهدات جدیدی را مطالبه می‌کنند. به همین جهت باید قضیه روشن‌تر شود و ببینیم تا کجا می‌خواهد ادامه پیدا کند. من شخصا عقیده دارم که در روابط بین‌المللی ما باید منافع ملی خودمان را در نظر بگیریم و اگر مصلحت کشور و اقتصاد ما در تصویب این دو لایحه است، حتما آنها را تصویب کنیم.

انصاری تأکید کرد: ما نمی‌توانیم بدون تعامل با جامعه بین‌الملل و اقتصاد جهان و سازوکارهای مرتبط با آن اقتصاد پویایی داشته باشیم. ولی به هر حال منافع ملی هم باید کاملا مدنظر باشد و ما در شرایطی هستیم که اگر احساس شود تصویب این لوایح منفعت چندانی برای ما ندارد و صرفا تعهدات یک جانبه‌ای برای ما دارد، طبیعی است که در این صورت مجمع تشخیص مصلحت نظام و یا دولت نمی‌توانند تصمیم بگیرند.

وی با بیان اینکه بلاتکلیفی لوایح **FATF** حالت خوبی نیست و حتما باید آنها را تعیین تکلیف کنیم، گفت: تصویب آنها مبتنی بر چگونگی ارزیابی ما است و باید آخرین وضعیت و گزارشات را دریافت کنیم و نهایتا بر اساس محاسبه هزینه و فایده آنچه که مصلحت کشور و مردم هست را تصمیم بگیریم. همان طور که اشاره کردم نظر شخصی من بر تصویب است، اما باید ببینیم نظر اکثریت اعضای مجمع تشخیص مصلحت نظام چه چیزی خواهد بود.

به گزارش جماران، عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام ادامه داد: به هر حال، عدم تصویب این لوایح تبعاتی دارد ولی مخالفان تصویب آنها هم یکسری استدلال دارند و معتقد هستند تصویب بدون تضمین از طرف مقابل هم می‌تواند تبعات سوئی برای کشور ما، به خصوص در شرایط تحریم داشته باشد. باید نظرات مختلف شنیده و بعد مبتنی بر منافع ملی اتخاذ تصمیم شود.

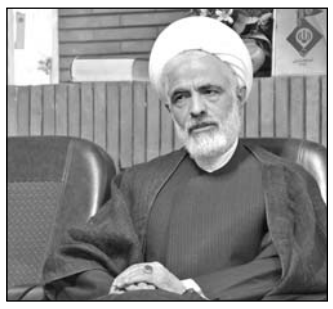

در حاشیه

مسئولان جامانده از تحولات اجتماعی

باخبر شدیم حجت الاسلام والمسلمین مسیح مهاجری در سرمقاله روزنامه جمهوری اسلامی نوشت: لازم است به این سوال اساسی پاسخ بدهیم که ارزیابی مسئولان ما از میزان پایبندی به تعلیمات دینی و مشخصا التزام به مکتب امام حسین علیه‌السلام در جامعه ما چقدر افزایش یافته است؟ باید اعتراف کرد که پیدا کردن پاسخ دقیق این سوال کار آسانی نیست و به بررسی‌ها و آمارگیری‌های گسترده‌ای نیاز دارد. با این حال، در این واقعیت نمی‌توان تردید کرد که مشاهدات میدانی می‌توانند پاسخی کلی به سوال بسیار مهم ما بدهند. میزان طلاق در جامعه ما که هر روز در حال بیشتر شدن است، مفاسد اقتصادی که روزافزون است، ناهنجاری‌های اجتماعی، اعتیاد، دزدی، سیر صعودی پرونده‌های ورودی به دادگاه‌ها و گسترش بداخلاقی‌ها و اختلافات می‌توانند وضعیت امروز جامعه ما را نشان بدهند. اینها نشانه‌های خوبی نیستند و به روشنی نشان می‌دهند جامعه ما از نظر اعتقادی و ایمانی دچار یک بیماری خطرناک است. به هیچ وجه نباید به جامعه، با عینک بدبینی نگاه کرد کما اینکه عینک خوشبینی نیز کسی را به واقعیات جامعه نمی‌رساند. رشد فوق‌العاده ناهنجاری‌های اجتماعی که به نمونه‌هایی از آن اشاره کرده‌ایم، باید همه را به ویژه مسئولان نظام را به واقع‌بینی رهنمون شود. واقعیت این است که مسئولان ما در تمام بخش‌های دولتی و حکومتی «جاماندگان» از تحولات اجتماعی جامعه امروز خودمان هستند و باید فکری به حال جاماندگی خودشان بکنند.

تجمع کارگران آذرآب اراک

شنیدیم جمعی از کارگران شرکت آذرآب دیروز در اعتراض به عدم پرداخت حقوق و مطالبات معوقشان، در منطقه شهر صنعتی اراک دست به تجمع زدند. نماینده این کارگران در گفت‌وگو با فارس، در اراک اظهار کرد: در حال حاضر کارگران بخشی از حقوق مرداد ماه خود را دریافت کرده و در شهریورماه و مهرماه هیچ نوع دریافتی نداشته‌اند.این کارگر افزود: خواسته و مطالبه جدی کارگران پرداخت حقوق و معوقات است که انتظار داریم هرچه سریع‌تر عملیاتی شود.وی تصریح کرد: مشخص نبودن وضعیت سهامداری شرکت موجب شده کارها و امور مربوط به شرکت معطل بماند و این شرایط نگرانی را در بین کارگران ایجاد کرده است.

ترامپ: هیلاری به سرش زده!

باخبر شدیم دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا در توئیتی به مناقشه کنونی که توسط هیلاری کلینتون به راه افتاده پرداخت. کلینتون تاکید کرده بود که جیل استین در جریان انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۶ میلادی به نمایندگی از روسیه و یا برای کمک کردن به روسیه در راستای مداخله در انتخابات فعالیت می‌کرد. استین به کسب آرایی که ممکن بود کلینتون بتواند آنها را به دست آورد متهم شده است. به گزارش ایسنا به نقل از پایگاه هیل، ترامپ در این توئیت نوشت: اکنون هیلاری "حقه باز" مجددا دست به کار شده، او تولسی گابارد را یک حامی روسیه و جیل اسین را یک امتیاز و سرمایه روس خطاب می‌کند و همانطور که شنیده‌اید من را نیز یک "عاشق بزرگ روسیه" توصیف کرده است. در حقیقت من مردم روسیه را دوست دارم. من تمامی مردم را دوست دارم، هیلاری "دیوانه" شده است.

مخالفت ژاپنی‌ها با مراسم امپراتور

شنیدیم در ژاپن احساسات ضد امپراتوری تقریبا وجود ندارد اما تامین مالی دو مراسم تشریفاتی سلطنتی در ژاپن از سوی دولت این کشور در سال جاری میلادی با نارضایتی کم‌سابقه‌ای مواجه شده است. به گزارش ایسنا، ناروهیتو، امپراتور ژاپن در روز ۲۲ اکتبر به طور رسمی بر تخت سلطنت خواهد نشست و در ماه نوامبر آیین شکرگزاری "دایجوسای" را به جا خواهد آورد که مهم‌ترین مراسم تحلیف امپراتوری جدید ژاپن است. به گزارش خبرگزاری فرانسه، دولت میلیون‌ها دلار برای مراسم مجلل ماه اکتبر کنار گذاشته که اشخاص برجسته‌ای از سراسر جهان در آن حضور خواهند یافت. منتقدان اما می‌گویند، این دو مراسم، آیین‌های دینی هستند و تخصیص اموال عمومی به آن‌ها با قانون جدایی دین از سیاست در تناقض است. این مخالفت اما تنها از سوی منتقدان مطرح نشده و ۳۰۰ گروه از جمله بودایی‌ها و استادان دانشگاه را شامل می‌شود که شکایت‌هایی را علیه برنامه دولت برای تامین مالی این مراسم ثبت کرده‌اند.

زبان روسی و نایِ هفت بند!

ادامه از صفحه اول:

شرمساری اش گهگاه تا به آخر عمر با ما همراه و همنشین خواهد بود! اگر مردم عادی برای حرف زدن و ابراز نظر کردن هفت بند و بست دارند، سیاست‌پیشگان بی‌هیچ گزافی باید سخنان شان را از هفتاد دروازه و چه بسا بیشتر بگذرانند و پخته‌تر سخن بگویند و از حساب بانکیِ اعتبارشان میان مردم نکاهند. این زیاده آمدَ تا نگارنده این ستون اشاره‌ای داشته باشد به سخنان اخیر یکی از نمایندگان مجلس که فرموده‌اند: آموزش زبان روسی در شهرهای شمالی می تواند موضوع قابل بررسی ای باشد! این سخنان شگفتی آور در حال و هوایی در صحن مجلس طنین می افکند که برنامه حذف زبان انگلیسی از مدارس ورد برخی زبان ها شده است. برخی گویا می پندارند زبان انگلیسی زبان امپریالیسم و استکبار جهانی است و فراگرفتن آن امری ضروری نیست و تلف وقت و سرمایه است و غافل از اینکه، این زبان چه بخواهیم چه نه، چه دوستدار آن باشیم چه نه، زبان بازرگانی، علم و تجارت است و همه آنهایی که رنج آموختن زبان انگلیسی را بر خود هموار می‌کنند، نه عاشق شکسپیر نمایشنامه‌نویس نامور هستند و نه سر و سری با امپریالیسم و استکبار جهانی دارند.

فرا گرفتن زبان انگلیسی برای تجارت و بازرگانی امروز یک ضرورت است و اگرنه همه، سیاستمداران و تجار تا آنجا که می‌توانند باید با این زبان آشنا باشند و یا دست کم آنهایی که به این زبان آشنایی دارند را به کار گمارند که بی‌زبان انگلیسی تجارت جهانی و فعالیت در حوزه اقتصاد جهانی کاری پیچیده می‌شود. از همه اینها که بگذریم، شگفتی آور اینجاست که چرا نماینده محترم مجلس خواهان فراگرفتن زبان روسی در شهرهای شمالی شده‌اند؟ آیا تحقیقات میدانی ای صورت داده اند که شهروندان گرامی ما در شهرهای شمالی علاقمند به یاد گرفتن روسی هستند؟ آیا ضرورت تجاری و اقتصادی خاصی را برای فراگیری زبان روسی پیش چشم دارند و بیان نکرده‌اند؟ امروز اگر انگلیسی در جهان تدریس می‌شود فقط و فقط به سبب آن است که بی آن امور هیچ کشوری که در اقتصاد جهانی فعال است، نمی‌گذرد. زبان روسی در این میان چه اهمیتی دارد؟ آیا زبان علم و بازرگانی است؟ اگر زمانی زبان روسی به نویسنده بزرگ اش مثل داستایوفسکی، پوشکین و ... می نازید امروزه در دنیای ادبیات هم چیزی دندان گیری ندارد و اگرنه همه، بیشتر کتاب های نویسندگان قدیمی روسی به دست و فکر مترجمان معتبر کشورمان به فارسی درخشان برگردانده شده اند و نیازی به فراگیری زبان روسی به شکل همه گیر آن نیست. ای کاش برخی سیاستمداران و مدیران پیش از سخن گفتن کمی اندیشه می کردند و سیلاب کلمات را از هفتاد بند حنجره و نای می گذراندند و برای خودشان خروار خروار انتقاد و متلک نمی‌خریدند!